

YÊU VỢ CON CÙNG CUỐN PHÚC ÂM

Đêm ấy, tôi bước lên xe lửa về Roma ở toa hạng nhì. Các toa xe lửa trống trơn. Tôi vui mừng cảm thấy thật thoải mái và tự nhủ: “Mình có thể lợi dụng thời gian 8 tiếng đồng hồ để dọn cho xong bài thuyết trình vào ngày hôm sau!”

Tôi bày ra trên các ghế trống chung quanh các tài liệu cần thiết cho bài viết. Vừa chuẩn bị xong, bỗng cánh cửa hé mở. Một khuôn mặt tươi trẻ của người trẻ tuổi 30, xuất hiện. Chàng vui vẻ hỏi ngay:

- Con xin lỗi, ngài có phải là Đức Giám Mục giáo phận Molfetta không?

Tôi chưa kịp gật đầu xác nhận thì chàng hoan hỉ nói liền:

- Thật may mắn! Con vào ngồi cùng toa với Đức Cha. Chúng ta trò chuyện và thời gian sẽ qua nhanh .. một cái vèo!

Tôi tỏ dấu nghiêm-nghị lạnh-lùng để ít ra chàng hiểu ý và không vào ngồi chung toa với tôi! Nhưng vô ích! Chàng đâu có thèm để ý đến cái “bàn-mặt” bất-bình của tôi. Chàng nhanh nhẹn mở toang cửa và đẩy vào trong hai cái va-li nặng thật nặng! Tôi đành thu dọn các sách báo rải rác trên ghế ngồi và chỉ còn hy vọng duy nhất: chàng sẽ mệt rồi ngủ thiếp đi. Có thể, tôi mới đủ giờ dọn xong bài thuyết trình.

Hỡi ôi, hy vọng của tôi thật hão huyền! Vừa ngồi yên ăn trên chiếc ghế đối diện với tôi, chàng nhanh-nhau vào ngay câu chuyện. Chàng cho tôi biết chàng là thủy thủ và đi Livorno để đập tàu vì tàu đang đậu tại đó. Chàng vừa được 2 ngày phép đặc biệt để bay về nhà tham dự Ngày Rước Lễ Lần Đầu của đứa con gái đầu lòng.

Vừa nói chàng vừa lấy cuốn Album hình kỷ niệm gia đình ra và khoe với tôi. Vừa khoe chàng vừa theo dõi phản ứng của tôi như thế nào. Cả đến chuyện chàng không quên hỏi nhận xét của tôi về sắc đẹp của vợ chàng nữa! Rồi chàng thú nhận:

- Con yêu vợ nồng-nàn thắm-thiết. Yêu đến độ, nếu có thể được, con gọi cho nàng mỗi ngày một lần, ngay cả khi ở xa-lắc xa-lơ bên kia bờ Đại-dương-châu, tận bên Australia!

Chàng quả quyết:

- Nhờ con đằm-đuối yêu vợ như thế, nên trong những tháng ngày xa cách, mặc cho bao cám dỗ rình chờ và biết bao mời mọc, con vẫn một lòng trung tín với vợ con. Con chưa bao giờ phản bội nàng!

Đến đây thì tôi đành thu xếp mọi sách báo, giấy tờ và dành thời giờ nghe chàng thủy thủ. Chàng nói với tôi về đủ mọi đề tài từ chính trị đến thời trang, từ thể thao đến nhạc rock. Chàng nói thông-suốt say-sưa với dáng điệu thật đơn sơ tự nhiên và trên khuôn mặt biểu lộ một niềm vui trong sáng. Tôi như bị chàng cuốn hút vào các đề tài. Tôi hình dung chàng sinh ra và lớn lên trong khung cảnh một gia đình Công Giáo nề-nếp sống theo truyền thống và thật hạnh phúc. Vợ chồng yêu thương nhau. Con cái thảo kính mẹ cha. Anh chị em đùm bọc che chở lẫn nhau.

Chàng thủy thủ nói với tôi chàng yêu đời và yêu sống. Chàng chỉ hối tiếc một điều lỡ chọn ngành hàng hải. Thành ra một năm 12 tháng chàng phải xa gia đình đến 8 tháng. Hiện tại chàng phải tiếp tục nghề này một thời gian để kiếm đủ tiền, trang trải cái nhà mua trả góp. Sau đó, nếu Chúa muốn và ban cho chàng sức khoẻ, chàng sẽ đổi nghề để có thể sống yên vui nơi gia đình bên cạnh vợ con.

Chàng thủy thủ long lanh đôi mắt ngời sáng:

- Thưa Đức Cha, con không tham lam muốn vợ vét thật nhiều tiền của để làm giàu. Không. Cuộc sống nay-day mai-đó đã tạo cho con nhiều dịp trông thấy tận mắt những hoàn cảnh sống nghèo đói cùng cực của người dân Phi Châu. Đối với con, sức khoẻ lớn lao và đáng giá hơn tiền của. Con không bao giờ phung phí tiền bạc. Nhưng nhất là, tình yêu vợ con mới trao cho con niềm hạnh phúc đích thật.

Đang lắng nghe chàng thủy thủ tâm sự, tôi tự hỏi bí quyết nào đã giúp một người chồng, người cha trẻ

tuổi như thế sống thật hòa điệu? thì chính chàng tỏ lộ cho tôi chìa khóa hạnh phúc. Chàng nghiêm trang nói:

- Con đọc Phúc Âm mỗi ngày. Trên các chuyến hàng hải, mỗi khi có giờ rảnh, con mở Sách Phúc Âm và đọc Lời Chúa.

Thấy tôi tỏ dấu không mấy tin, chàng nói thêm:

- Con biết Đức Cha chưa tin lời con.

Nói xong, chàng đứng lên mở va-li và rút ra cuốn sách có hàng chữ "Phúc Âm Đức GIÊSU KITÔ Chúa chúng ta". Chàng trang trọng đưa tôi xem tờ giấy ghi các lần đọc trọn Cuốn Phúc Âm. Chẳng hạn: đọc xong lần thứ nhất ngày 3-10-1980 ở eo-biển Gibilterra, nối liền địa-trung-hải và đại-dương-châu; đọc xong lần thứ hai tại vịnh Syney bên Úc .. và đọc xong lần thứ ba, thứ tư, thứ năm tại .. v.v.

Nhìn tận mắt Cuốn "Phúc Âm Đức GIÊSU KITÔ Chúa chúng ta" trên tay chàng thủy thủ trẻ tuổi, tôi hiểu và tin nơi cuộc sống tràn đầy tình yêu của chàng. Chính Lời Chúa đã giúp chàng yêu mến THIÊN CHÚA hết lòng, yêu vợ con nồng nàn và yêu cuộc sống thắm thiết.

... "Hạnh phúc thay ai sống đời hoàn thiện, biết noi theo luật pháp CHÚA TRỜI. Hạnh phúc thay kẻ tuân hành ý Chúa, hết lòng hết dạ kiếm tìm Người. Họ không làm điều ác, nhưng cứ đường lối Chúa mà đi .. Luật pháp Ngài, lạ Chúa, con yêu chuộng dường bao, suốt ngày cứ suy đi gẫm lại! .. Lời Chúa là ngọn đèn soi cho con bước, là ánh sáng chỉ đường con đi. Con đã thề và con xin cam kết, giữ quyết định công minh của Ngài" (Thánh Vịnh 119).

Trên đây là lời kể của Đức Cha Luigi Martella hiện là Giám Mục giáo phận Molfetta (Nam Ý).

("La Voce di San Giuseppe", Novembre 2005, trang 18-19).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt